

Gårvik i våra hjärtan

Lycka att åka till Gårvik.

L Lycka för mig är när man som barn åkte badbussen till Gårvik och äntligen kom fram till krönet där man kunde se det glittrande vattnet vid badplatsen.

Det är nog många i Munkedal, som liksom jag är födda på 40/50-talet och som hade en förälder som jobbade på bruket. En anställningsförmån var att man fick hämta ut badbussbiljetter till barnen från Portvaksstugan. Självt är jag uppväxt på Lycke och där var vi en hel hög med barn som stod vid Baaz affär och väntade på badbussen. Tidig förmiddag gick bussen, på den tiden helt utan a/c och som jag kommer ihåg det – alltid fruktansvärt varmt. Det var en speciell doft på bussen, de bruna plyschsätena, solvärmen och bussen knökfull med ungar gjorde att resan till Gårvik kändes lång. När man äntligen kom till krönet och kunde se det glittrande vattnet vid badplatsen – ja, minnet av detta får mig än idag att rysa av välbehag, det var så härligt. Vi var framme och kunde alla välla ut ur bussen och snabbt ta oss ner i vattnet.

Hela dagen var vi sedan på badplatsen. Vi hade med oss baddräkt, handduk, saft och smörgåsar och kanske en frukt. Vi badade, hoppade från trampolinen som fanns uppe i berget och kanske simmade vi över till ön! Det fick jag inte, men gjorde det ändå och många fler med mig. Vi åkte karusell (en sådan där rund som man springer fart på) och vi gungade. Som jag minns det, hände det aldrig några allvarigare olyckor. Det låter ju livsfarligt – en hel buss full med ungar utan vuxna – men då var det ingen som tyckte det var anmärkningsvärt och det gick alldeles utmärkt.

Strax efter tre gick bussen hem igen och vid fyra var vi hemma och kunde äta middag som vanligt. Så gick veckorna. Som barndomsminnet ofta är, så lyste solen jämt och man tillbringade de flesta somrardagarna på Gårvik. I mitt minne en mycket lycklig tid. 🍷

KERSTIN SENNING

